

Mým národům!

Bylo Mým nejvroucnějším přáním, abych léta, která z Boží milosti jsou Mi ještě dopřána, mohl zavřítí dílem míru a sňatkem Svoje národy před věčným ohněm a bleskem války. V zádě Provolečnosti bylo jinak rozhodnuto. Pletičky protivníka plněho nesvatosti nutili Mne, abych na obranu cíti Svého mocnářství, na ochranu jeho vátnosti a moji, k zabezpečení jeho detavby po dlouhých letech míru chopil se moci.

S nevděčným rychlá zapomenímým nastoupilo království srbské, které od prvního začátku své státi samostatnosti až do nejnovější doby od svých předků a oče Mne bylo chráněno a podpořováno, již před léty osta otevřeného nepřítelství proti Rakousko-Uhersku.

Když jsem po třech desetiletích potěšeném práce míru v Honě a Hřevčovicích nastřítil Svoje vládatřká práva na tyto země, vynutilo toto Moje opatření v království srbském, jehož práva mířadřím způsobem nebyla porušena, vřobych nevděčným náruvatosti a nejrozhořčenější nenávisť. Moje vláda učinila tenkrát královské práva strany silnější a žádala v nejkrasější shovívavosti a dobrovtivosti na Srbsku toliko, aby učinilo podřit svého vojáka na stav míru a sňobilo, že budoucně setřvá na dráze míru a přátelství.

Tímto duchem umírněnosti vedená, obmezila se Moje vláda, když Srbsko před dvěma léty nacházelo se v boji z tureckou říši, na hájení nejdřilejších životních podmínek mocnářství. Tomuto jednání děkovalo Srbsko v první řadě, že donedřko stálo války.

Naděje, že srbské království oceňi shovívavost a mírumilovnost Mě vlády a že dostojí svého slova, se neoplnila. Stále výše třelá plamen nenávisťi proti Mě a Měmu domu, stále otevřeněji vystupaje smaka, nerozlučným území Rakousko-Uhersku náležitě odřehovoval.

Zlodiině tádnáti sáhá přex hranici, aby na jihovřvodu mocnářství podřkopalo základy státního pořádku, aby šel, jemmaž Já v otevřené láce věnuji Svoji plnou péči, vrátilo se jeho věrnostmi k panovnickému domu a vlasti, aby švedlo dospřivající mládeř a podřtvovalo ji ke zločinným skutkům neruřama a vřezřádě. Řada vrážděných šubůk, s vřostným připravováním a proveděním spřkmat, jehož hrozný adar Mne a Moje věrné národy v srdce zasáhli, jest daleko viditelně kravařma stropu oněch tajných pletiček, šině se Srbsku byly sabřány a řiněny.

Tomuto nesensuálnímu tádně musí se učiniti přřitř, usatřvána vřevřavost Srbsku musí se ukončiti, má-li čest a vátnost. Máno mocnářství sňatiti neporušena a jeho státní, hospodářský a vojenský rozvoj břiti sňstřtem střřích zřchvěv.

Márně podřnká Moje vláda ještě poslední pokus, dosřit tohoto cíle prostředky míru, pohnouti Srbsku vátným napomenutím k obrátě.

Srbsko odmítá umírněti a spravedlivě požadávky Mě vlády a odřpřelo dostáti povinnostem, jichž splněni v životě národův a státni jest přřisvěcením a nastřím kládem míru.

Ať jak jsem nucen přřikročiti k tomu, aby se moci obrátě opřtřitěly sňobřní zářky, které mají zabezpečiti Mým státním pokoj a usnitř a trvají mír na vesek.

V této vátně chvili jsem si plně vědom celého donaha Svého rozhodnutí a Svě zodpovědnosti před Vřosthocicim.

Vře jsem prořhodnul a osuřil.

S klidným svědčím nastupuji cestu, kterou Mi povinnost vykazuje.

Společám na Svoje národy, kteří v vřech bouřlivých vřdy v jednotě a věrnosti kolem Měho trůnu se seřadili a pro čest, velikost a moc vlasti k neřstřím obřtem vřdy byli ochotni.

Společám na státněno, obřtávým naděním napřednou brannou moc Rakousko-Uhersku.

A důvěřuji ve Vřosthocicim, že Mým obranným dopřitě vřstřim.

Ve Vřidě, 28. řevence 1914.

Mým národům!

Křil italské vřpředěti Mě války.

Vřerolečnosti, již v dřijných činech rovně, dopřaslo se království italské na obou svých spojencích.

Po spořčení v době více než 30 let, za jehož trvání mohla svou územní drávu rozřuměti a se k neřstěnému rozřkvětu vřivnosti, upřstřiti Nře Itálie, hoděněly seberpřiti a přředřti a vládním přřapem do zářora Nřích nepřítřl.

Neschřtvovali jsme Itálie, nestřtřitli jsme její důstojnost, neodřitli jsme se její cíti ani jejích zájmů, vřbuřitli jsme vřdy věrně Nřím spojenskákm povinnostem a poskytlí ji Nřím sňbitři, když táhla do pole.

Vřice jsme vřchvalili: když Itálie vřvalila se řádřstřitř zřaky přex Nřie hranice, rozhodli jsme se, abřchom zachovali spojenský poměr a mír, k velikým a bolestným obřtem, jel obřvláště se dotkly Nřeho otcověho ředce.

Avřak nebylo lze ukončiti řádřstřitř Itálie, jel měla na to, že jest nutno o okamžiku řěšiti.

Ať tak nutno, aby šel byl dřovřim.

Moje armády vřtřně čelily mocnému nepřítřli na severu doněmřitřím obřvským zářpem v nejřstřitřím vládněm shřstřeni a vojky Měho vzestěného spojence.

Nové potěměly nepřítřl na jihu oceňi jim mikřezak novým odřpředem.

Veliké vřpominky na Novoro, Štřrtaru, Častřova a Vře, které jsou přřichu Měho mláďi: a duch Raděckého, arcivřevdy Albrechta a Tegethoffa, který na dále řitě v Mě pozorám a námořní mooci, saruřtři Mi, že My i proti jihu uhájime s důpřechem hranic mocnářství.

Podřdravuji Moje v boji ovědněná vřtřně vojka, důvěřuji v ně a v jejich vřdře! Důvěřuji v Mě národy, jejichž beřpřitřkladně, zmánil obřtvořnosti přřstřitli Mě nejvřetřitř otcovský dřik.

Pršim Vřosthocicim, by lehnal Nřím zbraním a milostivě vřzi Nřám spravedlivou vřc v ochranu.

Ve Vřidě, 23. května 1915.